

Tale ved/til : Paralympics '94

Sted : Lillehammer

Dato : 17. mars 1994

Med forbehold om endringer

**MOTTAKELSE FOR DE NORSKE DELTAKERNE VED
PARALYMPICS '94, LILLEHAMMER 17. MARS 1994**

Det er hyggelig å få denne anledningen til å kunne gratulere dere personlig med en imponerende innsats - og en svært så ubeskjeden medaljehøst:

.....gull,sølv ogbronse, så langt . Vi er imponert over den innsats og de sportslige ferdigheter som hver dag vises i langrennssporet, alpinbakken og på is-arenaene! Dere er på god vei til å følge opp tradisjonen med at Norge er den beste nasjonen i Vinter-Paralympics.

Slagordet for Paralympics '94 er "Vi flytter grenser". Og det har dere sannelig gjort. Igjen er det satt rekorder for Norge på Lillehammer, både idrettslig og arrangementsmessig.

Det er gledelig å kunne konstatere at Norge i år deltar med den største troppen i den paralympiske historie, - 42 aktive og like mange ledere - og at vi har deltakere i alle grener, både for synshemmede og bevegelseshemmede. Gledelig er det også at psykisk utviklingshemmede har fått demonstrere sine ferdigheter i langrennssporet.

For første gang arrangeres De paralympiske vinterleker med fullt paralympisk program, der også is-idrettene er med og kjelkehockey for første gang. Japan, som neste arrangørland, vil følge vårt eksempel og har allerede forpliktet seg til å arrangere Paralympics med fullt paralympisk program.

Norge har også vist vei gjennom det samarbeidet vi har hatt mellom organisasjonskomiteene for vinter-OL og Paralympics. De to komiteene har felles president og OL- anleggene er allerede fra starten planlagt

også med tanke på Paralympics. Dette har gitt viktige signaler overfor den internasjonale idrettsverden med tanke på det videre arbeid innen handikapidretten.

Jeg husker fra mine unge år hvordan arbeidet med idrett for funksjonshemmede i Norge startet i 1950-årene. Det fikk likevel først sitt fulle gjennombrudd i 1963 da Erling Stordahl fikk laget skiløyper i weaselspor på Beitostølen. Det nye var ikke bare gode og dype spor, men også to parallelle løyper og egen ledsager.

Vi fikk en oppblomstring av skisport blant synshemmede, og videre utover i seksti-årene kom også bevegelseshemmede med i Ridderrennet. Norge ble et foregangsland når det gjaldt langrenn for funksjonshemmede. Og - norske langrennsløpere er stadig blant de beste i verden.

Men norske utøvere er ikke gode bare i langrennssporet. Den store interessen for alpinsport blant funksjonshemmede i Norge ble virkelig skapt da Cato Zahl Pedersen, som fortsatt er med, sørget for to gull til Norge i handikap-OL på Geilo i 1980. I dag er dette en stor idrett som drives av flere grupper funksjonshemmede, også blinde. Senere er også øvelser som skiskyting, ispigging og kjelkehockey kommet til.

Idrettsmeldingen har "Idrett for alle" som overordnet målsetting.

Vi ser det som et offentlig ansvar å legge til rette for at den enkelte idrettsutøver får muligheten til å drive idrett ut fra sine forutsetninger og interesser. Dette gjelder ikke bare dere som er toppidrettsutøvere i dag, men også innenfor barneidretten og mosjonsidretten.

Jeg har hatt en fin ettermiddag sammen med dere i Kristins Hall og fått et personlig inntrykk av den stemningen som preger Paralympics. Jeg har igjen fått se idrettsglede og prestasjoner som det står respekt av. Takk for den inspirasjon dere er - og den glede og det pågangsmot som sprer ringvirkninger i oss alle. Dere har flyttet grenser - for dere selv og oss andre.

Gratulerer igjen - og lykke til i de konkurransene som gjenstår. Dere har vel noen flere gull på lager?